

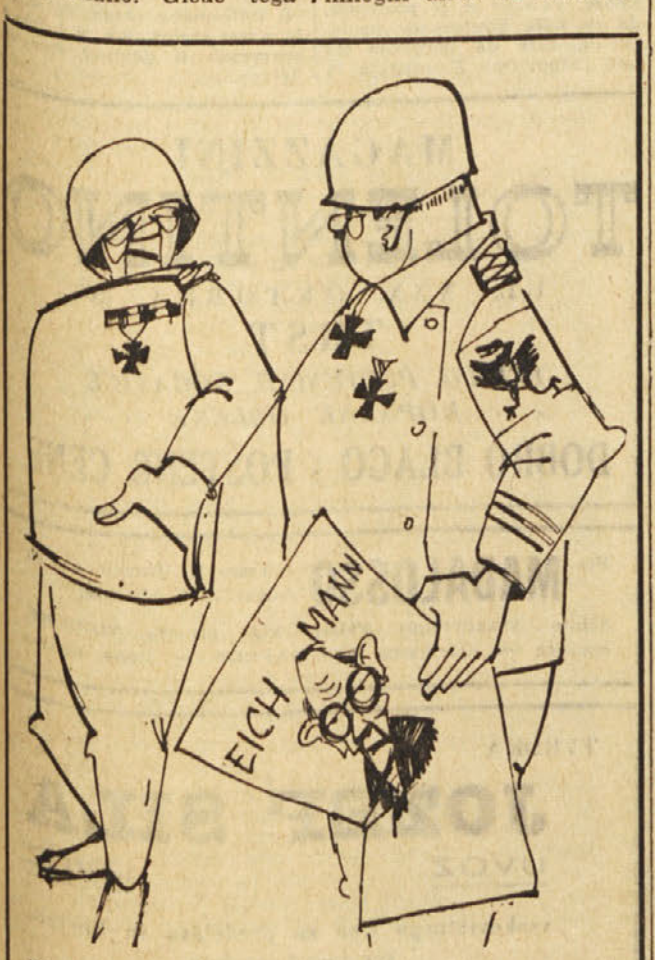
Od Camp David do Dunaja

Predsednik ZDA Kennedy je prišel včeraj iz Pariza na Dunaj za razgovore s Hruščevom. Vse svet pozdravlja ta sestanek in se sprašuje, kaj lahko od njega pričakuje. Sovjetski komentatorji in posebni dopisniki z Dunaja poudarjajo, da bi bilo nerealno pričakovati, da bi se mogla rešiti vsa pereča vprašanja, ki vplivajo na odnose med dvema velelamlama. Nekateri komentatorji menijo, da sestanek ne bo mogel vplivati na rešitev katerega specifičnega vprašanja, temveč bodo rezultati razgovorov v tem ali onem smislu vplivali na vsa mednarodna vprašanja. Zahodni komentatorji pa so nagnjeni k popolnemu pesimizmu, češ da sestanek ni dovolj pripravljen in da bo prekratek, da bi mogli doseči trajnejše rezultate. Na splošno menijo tudi, da bo pozicija ameriškega predsednika Kennedyja v primeri s pozicijo Hruščeva šibkejša. Ugotavljajo namreč, da iz gube ameriškega ugleda zaradi Kube, Laos, položaj v Iranu, sprememba režima na Južni Koreji, rasistični neredi v južnih ameriških državah, prikrite nezaupanje nekaterih zahodnoevropskih vodilnih politikov do Kennedyjevih političnih sposobnosti slabijo predsednikov izhodiščni položaj za razgovore s Hruščevom.

Zato ni nič kaj čudnega, da skuša Kennedy v vseh svojih izjavah in govorih poudarjati predvsem vojasko moč Zahoda, zatrjujoč da se Hruščev moti, če misli, da bodo ZDA in zahodne države klonile pred diplomatskim izsiljevanjem. Razen tega se zdi, da Kennedy preveč priškrbuje tistim, ki mu svetujejo, naj s Hruščevom govori ostro in s položaja sil. Toda v treznejših krogih le poudarjajo, da bi poudarjanje argumentov in namenov argumentov sporazumevanja in realizma samo poslabšalo mednarodno ozračje. Prav tako operirajo nekateri na Zahodu z zastarelimi izrazi o razdelitvi vplivnih sfer, o »prestiziju sile«. Danes se mednarodna vprašanja ne morejo več reševati z vojaško silo, ker se beseda miroljubnih sil vedno bolj uveljavlja in mednarodnem dogajanju.

Kennedy se je pred prihodom na Dunaj ustavil tri dni v Parizu, kjer se je izčrpn razgovarjal z generalom de Gaulleom ter skušal z njim določiti splošne sporazume in vsakdanji splošno politično linijo obeh držav glede na dunajski sestanek.

Na Dunaju se bosta Kennedy in Hruščev vsekakor dotaknila vseh aktualnih mednarodnih vprašanj. Kot prvo tako vprašanje se navaja Berlin in Nemčija. Stališče Zahoda in Zahoda glede tega je dobro znano. Glede tega

Idiot, če bi ostal v Nemčiji, bi bil danes lahko šef policije in bi vsega tega škandala ne bilo!

M. B.

ZDA in Sovjetska zveza kot velesili vodita dva vojaška bloka in imata hkrati tudi ključne skladišče eksploziva, zaradi katerega živi zemlja v večnem strahu. Obe državi imata velikanse zračne in pomorske sile, raznovrstne rakete, atomske in vodikove bombe. Prav zato odnos med njima v pretežni me-

Ameriški predsednik Kennedy in predsednik sovjetske vlade Hruščev sta začela včeraj na Dunaju napovedane razgovore. Včeraj sta se razgovarjala šest ur v ameriškem poslanstvu. Danes bosta nadaljevala razgovore v sovjetskem poslanstvu. Na sliki ju vidimo po prvem razgovoru ko pozirata za fotografiranje pragu ameriškega poslanstva.

ri vpliva na stanje na svetu v celoti. Od tod tudi izhajajo velike obveznosti vodilnih držav Zahoda in Vzhoda. Prav zaradi tega vse mirujočbo človeštvo z novimi upi gleda na vse pobude, ki lahko prispevajo k izboljšanju mednarodnih odnosov, in tako je tudi glede dunajskega sestanka. Svet pričakuje, da bo ta sestanek prinesel boljše ozračje, omilitve napetosti in več zaupanja, ki naj omogočijo realnejše reševanje številnih spornih vprašanj.

M. B.

Razgovori Hruščeva in Kennedyja na Dunaju so včeraj potekali v zelo pristrčnem ozračju

Skupno sta se državnik razgovarjala šest ur - Z obeh strani poudarjajo, da so bili razgovori zelo plodni - Včeraj je bilo govora tudi o Laosu in o mednarodni nadzorstveni komisiji Danes bosta govorila o prepovedi jedrskih poizkusov, o razorožitvi in o Nemčiji

DUNAJ, 3. - Ameriški predsednik Kennedy in predsednik sovjetske vlade Hruščev sta imela danes prvi razgovor v ameriškem poslanstvu, ki je trajal skupno šest ur. Drugi razgovor bo jutri v sovjetskem poslanstvu. Kennedy in njegova soproga bosta zapustila Dunaj jutri in bosta ob 17.20 odpotovala z letalom v London. Hruščev pa bo odpotoval z letalom v ponedeljek ob 9. uri.

Predstavniki Behe hiše Salinger je nocoj izjavil, da je današnji razgovor med obeh državnikov potekal »v ozračju odkritosti in vljudnosti« in državnik sta načela »veliko število argumentov«. Kennedy in Hruščev sta dolgo govorila o Laosu in o mednarodni nadzorstveni komisiji. Dodal je, da sta »izvršila splošen pregled odnosov obeh držav na vsem svetu«. Jutri bosta govorila o prepovedi jedrskih poizkusov, o razorožitvi in o nemškem vprašanju.

Predstavniki tiskovnega urada Behe hiše Salinger je v začetku svoje izjave na tiskovni konferenci podal najprej »splošno izjavo«, t.j. povedal je, da so se razgovori začeli ob 12.45 in se nadaljevali do 14. ure, na nadaljevali do 18.45. Salinger je izjavil, da izjava, ki jo je prebral, ni skupna

nes sporoči glede sestanka», je dodal Harlamov. Zatem so časnikarji vztrajali pri obeh predstavnikih, naj bi pojasnili, ali so bili razgovori »prijeteljski«. Salinger pa se je skliceval na »splošno izjavo« in dodal, da so bili razgovori odkriti, vljudni in obširni. Harlamov je odgovoril: »Rekel sem že, da se strinjamo s tem, kar je izjavil Salinger, in je priporočil, da se kdo skuša sklepati o hipotetičnih nesoglasjih, se moti. »Ni nobenega nesoglasja, je poudaril Harlamov, kar je rekel Salinger je točno v skladu s tem, kar se je zgodilo«.

Neki časnikar je vprašal: »Ali je bil Hruščev zadovoljen z današnjimi razgovori?« Harlamov je odgovoril: »Kotlikor je meni znano, da«. Nadaljeval je: »Ponavljam: zelo jasno sem povedal, da je bil razgovor odkrit in da ozračje, v katerem je potekal, daje možnost upanja v dobre rezultate«.

Na vprašanje, ali lahko napravi primerjavo med današnjim razgovorom in sestankom septembra 1959 v Gettysburgu med Eisenhowerjem in Hruščevom, je Harlamov odgovoril, da ne mara delati takih primerjav.

Na koncu je Harlamov izjavil, da bo Hruščev odpotoval z Dunaja v ponedeljek ob 9. uri z letalom v Moskvo. Izjavil je, da Hruščev ne bo imel tiskovne konferencie pred odhodom z Dunaja.

Salinger je izjavil, da bosta ob državnik jutri prav gotovo govorila o Berlinu. Glede tega je sovjetski predstavnik izjavil samo, da se strinja s tem, kar je izjavil Salinger in da nima nič dodati: »To je, kar je bilo sklenjeno, da se za da-

katere vprašanje se je našel, ko je označil razgovore za plodne: »Skliceval sem se, je odgovoril Harlamov, na odkrito izmenjavo misli v ozračju, v katerem je potekala«.

Kennedy je prišel na Dunaj z letalom ob 10.15. Na letališču so ga pozdravili avstrijski predsednik republike Schaefer, kancelar Gorbach, podkanceler Pittermann in ostali člani vlade. Navzoči so bili tudi številni diplomatski predstavniki. Zbrala se je tudi velika množica, ki je predsednika pristrčno pozdravljala.

V pozdravnem nagovoru je avstrijski predsednik Schaefer izrekel gorečo željo, naj bi Kennedyjevi razgovori s Hruščevom bili uspešni. Kennedy je v svojem odgovoru izjavil, da njegov sestanek s Hruščevom pomeni važen napor za izboljšanje možnosti medsebojnega razumevanja in miru, in je dodal, da upa, da bodo dunajski razgovori prispevali k temu.

Skupno s Kennedyjem so prišli na Dunaj tudi državni tajnik Dean Rusk, ameriški poslanik v Moskvi Thompson, posebni svetovalec za sovjetske zadeve Charles Bohlen, načelnik tiskovnega urada Behe hiše Salinger in drugi funkcionarji.

Na letališču so bili ob prihodu tudi sovjetski poslanik Avilov in številni diplomati vzhodnoevropskih držav. Na poti z letališča v mesto je predsednika po-

zdravljala velika množica, čeprav je deževalo. Kennedy je z letališča odšel na ravnost v Hofburg, da uradno obišče predsednika republike. Na trgu pred palačo se je zbrala velika množica, ki je pozdravljala ameriškega predsednika. Iz Hofburga je Kennedy odšel v ameriško poslanstvo v villi Hetzing.

Hruščev je prišel v ameriško poslanstvo nekaj pred 12.45. Kennedy ga je čakal pred vhodom in oba sta si stisnila roko. S Hruščevom je prišel tudi zunanji minister Gromiko. Razgovor se je začel ob 12.45 in je bil prekinjen ob 13.30, ko sta oba državnik odšla na kosilo, ki ga je priredil Kennedy. Kosilo je trajalo do 15.20 in razgovori so se nadaljevali. Pri kosilu sta se v glavnem razgovarjala Hruščev in Kennedy. Hruščev pa se je razgovarjal tudi z Bohlenom. Po kosilu sta si oba državnik izmenjala zdravilce. Kennedy je govoril pet minut, Hruščev pa približno deset minut. Med kosilom sta se razgovarjala tudi Rusk in Gromiko.

Kosilo je potekalo v prijateljskem in veselim ozračju. Kennedy in Hruščev sta se med seboj šalila. Kakor poročajo, so si med kosilom pripovedovali politične anekdote o obeh državah.

Po kosilu, ko je prenehalo deževati, sta Kennedy in Hruščev napravila v spremstvu samih tolmачev desetminutni sprehod po vrtu.

Nato sta se vrnila v majhno dvorano, kjer sta nadaljevala razgovore ob navzočnosti samih tolmачev. Popoldanski razgovor se je začel ob 15.40 in se je končal ob 18.47. Današnji razgovori so trajali šest ur in dve minuti. Od tega sta v Kennedy in Hruščev tri ure in 27 minut govorila sama ob navzočnosti tolmачev. Ostale delu razgovorov pa so s sovjetske strani prisostvovali zunanji minister Gromiko, načelnik ravnateljstva za ameriške zadeve v sovjetskem zunanjem ministrstvu Dobrinin in sovjetski poslanik v Washingtonu Menšikov. Z ameriške strani pa so bili navzoči še Dean Rusk, ameriški poslanik v Moskvi Thompson in podtajnik za evropske zadeve Kohler.

Zadnji razgovor med Kennedyjem in Hruščevom je trajal 47 minut več, kakor je bilo v programu. Istočasno sta Rusk in Gromiko končala svoj razgovor v bližnji sobi. Tiskovna konferenca Salingerja in Harlamova, ki je bila določena za 19. uro, je bila šele ob 20. uri.

Kennedy in Hruščev sta prišla na prag poslanstva pet minut po zaključku popoldanskega razgovora ter sta smehljajoča se pozirala za fotografirane, kar sta storila tudi Gromiko in Rusk. Nato je Hruščev odpotoval z avtomobilom. Jutri bo Kennedy gost Hruščeva v sovjetskem poslanstvu.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Koliko nas je?

Beneški demokristjanski dnevnik poskuša navidezno dokumentirano znižati število tržaskih Slovencev

Demokristjanski dnevno glasilo iz Benetk, ki v zadnjih letih tiska kar tri posebne strani tržaskih kronik, je do včeraj objavilo kar tri dolga nadaljevanja članka pod naslovom »Slovenec v Trstu«. Namen dolgega članka, ki ga je list napovedal celo s posebnimi lepaki po mestnih ulicah, je navidezno objektivno dokazati, da na vsem tržaškem ozemlju ni več kot okrog 40.000 Slovencev. Do takega zaključka je prišel vsaj do včeraj, kajti za danes napoveduje nepodpisani članek iz izjave raznih »aparlamentarcev«, predstavnikov slovenske manjšine, učenjakov vsedržavnega slovenskega združenja, statistikov Carla Schiffrerja in Diega de Castra, ki je pred kratkim prejel celo posebno nagrado za svojo še neobjavljeno razpravo o ljudskem številu leta 1910.

Sveda nimamo nič proti ugotavljanju števila Slovencev, ki je moral takoj sam priznati, da nas je 50 let niso prešteli in da se mora zaradi tega naše številčno stanje ugotoviti na manj zanesljive »druge načine«. Zato se je poslužil števila slovenskih učencev in volilnih rezultatov. Ne bomo se v tem članku na dolgo zadrževali na načinu uporabe teh metod, ker bomo o vsem pisali obširneje, ko bo članek v beneškem dnevniku zaključen. Nikakor pa ne moremo mimo trditve, da je število slovenskih otrok v slovenskih šolah padlo zaradi »prilučnosti italijanske kulture«, ko je bila vendar ta prilučnost na pr. pred štiridesetimi leti prava takšna, pa je bilo samo o tržaski občini skoraj 800 slovenskih osnovnošolskih otrok, kar je skoraj nič manj kot sedemkrat več, kot znaša število osnovnošolskih otrok v letošnjem šolskem letu v šestih občinah ozemlja. Zakaj metode šolskih otrok beneški članek ni uporabil za ugotavljanje števila Slovencev pred štiridesetimi leti, ko vendar sam trdi, da je bilo štetje leta 1921 nezanesljivo in za Slovence krivično? Tako metodo je uporabil šele za leto 1951 in za sedanje stanje.

Kaj naj rečemo še o zankanju moralnega pritiska na Slovence, ki je prav gotovo vzrok padanja števila učencev v slovenskih šolah in ba je s tem tudi število slovenskega prebivalstva? Ali članek res ni pomislil, da Slovenci že petinajst let čakamo na šolski zakon, kar je prav gotovo eden izmed čimteljev, ki ustvarjajo namenoma negotovost obstoja slovenske šole z vsemi posledicami glede vpisovanja otrok vanjo? Mar ni to moralni pritisk »par excellences«?

Kako more dalje objektivni članek trditi, da je bil leta 1910 avstrijski guverner Hohenlohe pri štetju naklonjen Slovincem, ko pa je dejansko dopustil, da so nas takrat preštevali občinski italijanski funkcionarji, ki niso bili samo avstrijski državljani italijanske narodnosti, temveč je bilo med njimi skoraj en tisoč italijanskih državljanov, ki so se dodelili umetno v Trst na poziv tedanje nacionalistične italijanske uprave mestne občine ob dobrohotni popustljivosti istega avstrijskega guvernerja?

Nameste tega pa članek trdi, da so se pred vojno doseljevali umetno v Trst Slovenci... Kdo pa naj bi se doseljeval v Trst, če ne ljudstvo iz njegovega zaledja? Kaj se v Genozo umetno doseljujejo ljudje iz Ligurije in Piemonta?

Naj mimogrede omenimo še metodo volilnih rezultatov. Članek srce pravilno ugotavlja, da veliko število Slovencev glasuje za KPI, pri tem pa navaja komaj 10 do 12 tisoč takih volivcev in nikakor ne moremo razumeti, zakaj ni vzel podatkov samega vodstva tržasko KPI, ki jih navaja celo sama demokristjanska knjiga »Komunisti v Trstu«, v kateri je rečeno, da znaša število slovenskih volivcev za KPI 17 do 18 tisoč.

Toliko za sedaj. Pomanjkljvo obljubo, da se bomo v članku še povrnil v poučljivo, da take statistične ne potrjujejo z dejanji tege, kar je bilo rečeno na tržaškem demokristjanskem kongresu.

(Nadaljevanje na 2. strani)

KRIŽANKA

Tudi v Rimu naj slišijo naš glas

hotelu? „Eje, je, senor.“ „sin jutri zjutraj, bo prestop jutri!“ „Morda, senor. Upajmo vso noč.“ „Pa če se večkrat zgodi tako, zakaj ne dodajo še kakaj vagonov?“ „Mene vprašujete? Sliki Antonio, senor vprašuje mene, zakaj ne dodajo še kakaj vagonov!“ Vrnil sem se v mesto iskal hotel. Ko sem spet hodil po tistih prašnih ulicah, nisem bil jezen. Tako čudno se mi je zdelo vse, da nisem bil prepričan, da je res.

je zdelo vse, da nisem bil
prepričan, da je res.

